

ŠKOLOVINKY 2

školský časopis Spojenej školy, Podhorany 2023/2024

Obsah čísla:

- Interview s p. vychovateľkou
- Háďaj, kto som!
- Moja nočná mora
- História obce - pokračovanie
- Poézia z pera našich žiakov
- Lego
- Kvíz - Štáty sveta
- Porekadlá v obrázkoch
- Ako dobre poznáš Slovensko? - kvíz
- Frízsky kôň
- Vtipy
- Šport - Petra Vlhová a Marián Hossa
- Na tému migrácia
- Šikovné ruky v našej škole
- Kresby Jakuba Molnára

Ahoj, priatelia!

Je tu jar, časť roka, na ktorú sa hádam každý teší najviac. Už sme mohli na našich tvárach pocítiť teplé lúče slniečka. Všetci postupne vyliezame zo svojich úkrytov - všimli sme si, a tešíme sa z toho, že viac času tráviť na ihrisku s loptou, či len tak sa nat'ahujete. Na cestách pribudli ďalší cyklisti a „prechádzkari.“ No a tých dospelých to ťahá samozrejme do záhrady.

Nezabúdajme však, že máme aj nejaké tie povinnosti. Mohli by vám o tom rozprávať naši deviataci, ktorí sa úmorne (verím tomu) pripravovali na monitor. Nás čaká sem - tam nejaká tá písmečka či ústna odpoveď. Ale nebojte, vydržte! Už len sotva 3 mesiace. Ved' čo zvládnem teraz, nemusím potom opravovať.

Asi už veľa píšem, tak už len prezradím, čo náš tím pre vás pripravil v tomto čísle - opäť je tu interview, učiteľská hádanka, výber básní vlastnej tvorby (z našich žiakov sa na chvíľu stali básnici). Možno sa potešíte kvízu, máme pre vás hneď dva :-), hlavne pre tých, ktorí majú radi geografiu. A všeličo iné. Už sa len do čítania pustiť!

p. uč. Skalková

Redakčná rada: Marcela Skalková, Martin Bihány, Zara Brečová, Simonka Dušánková, Šimon Daňo, Michaela Ivančíková, Agátka Kuťková, Leo Miškolci, Jakub Molnár, Rebecca Paľová, Sára Skalková

Kvíz o Slovensku

Hneď na začiatok sa trochu zahrejeme. Rebecca zo 7.A pripravila pre vás zaujímavý kvíz o Slovensku. Tak poďme na to!

1. Ako sa nazývalo prvé písmo Slovanov, ktoré vytvoril Konštantín a Metod?

- a) veľkomoravské písmo
- b) metodika
- c) hlaholika

2. Ktorý vodný tok je najdlhší na Slovensku?

- a) Dunaj
- b) Hron
- c) Váh

3. V ktorom pohorí sa nachádza Kráľova hoľa?

- a) Trábeč
- b) Malá Fatra
- c) Nízke Tatry

4. Ktorá ZOO je najstaršia na Slovensku?

- a) Bratislavská ZOO
- b) Bojnická ZOO
- c) Košická ZOO

5. Aký strom rastie na Kráľovej holi?

- a) dub
- b) hrab
- c) zelený

6. Aká je rozloha Slovenskej republiky?

- a) 48 032 km²
- b) 49 035 km²
- c) 50 332 km²

7. Koľko máme na Slovensku jaskýň?

- a) viac než 6000
- b) viac než 1500
- c) viac než 7000

8. Čo je to morské oko?

- a) hlboké jazero
- b) slaný potok
- c) hlboká priepasť

Kde sa nachádza Morské oko?

- a) v pohorí Vihorlat
- b) v Podhoranoch
- c) v Bratislave

9. Na koľko krajov sa delí Slovensko?

- a) 2
- b) 3
- c) 8

10. Ako sa kedysi volala Bratislava?

- a) Prešporok
- b) Blava
- c) Blawa

Správne odpovede čakáme v krabičke Školovinky na našej chodbe!!!

po stôpách Slovenska

		okuliare
	knihy	
	diár	
Je to učiteľ a či žiačka? Cestou do školy ju zdobí čiapka.		

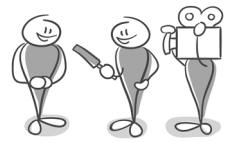
Hádaj, kto som!

Opäť máš k dispozícii indície pre 4 zamestnancov našej školy. Koho vy-stihujú?

Správne odpovede hod' do krabice Školovinky na chodbe (nezabudni sa podpísať). Ak si odpovedal správne a vylosujeme ťa, môžeš sa tešiť na sladkú odmenu!

pripravili Agátka, Zara a Rebecca zo 7.A

Čím ste chceli byť, keď ste boli malá?

Chcela som sa stať detskou zdravotnou sestrou.

Prečo práve toto povolanie ?

Pretože mam rada deti a chcela som sa o ne starať.

Aký bol váš obľúbený predmet na základnej škole?

Milovala som pracovné vyučovanie kvôli kreativite.

Ale mala som rada aj slovenský jazyk kvôli dobrej učiteľke.

Akou žiačkou ste boli na základnej škole?

Na škole som bola priemernou žiačkou.

Čo sa vám páči na práci vychovávateľky?

Páči sa mi, že som stále s deťmi.

Aké iné povolanie by ste chceli robiť, keby ste neboli učiteľkou?

Veď predsa detská zdravotná sestra :)

Čo vás pri práci vždy prekvapí?

Najviac asi deti.

Koľko už pracujete na našej škole?

Veruže už 20 rokov.

Keby ste sa mohli rozhodnúť ešte raz, zmenili by ste svoje povolanie / zamestnanie?

Určite nie!

Čo by ste zmenili na našej škole?

Iba telocvičňu, inak nič.

Používali ste na škole ťaháky?

Jasné, že áno. :)

Čomu sa venujete vo vašom voľnom čase? Aké sú vaše záľuby ?

Rada si čítam, chodím sa bicyklovať a tiež sa rada chodím prechádzať.

Aký je váš obľúbený film?

Babička, Koniec veľkých prázdnin a Čas nádejí.

Ktorá kniha vás chytila za srdce?

Naposledy ma najviac za srdce chytila kniha Studená vojna. Mám však aj iné obľúbené knihy.

Ku ktorej knihe sa radi vrátite?

Nemám jednu, ku ktorej sa vraciam, mám viacero kníh, ku ktorým som sa vrátila alebo sa ešte plánujem vrátiť.

Ktorý dopravný prostriedok je vám najbližší?

Úplný top je za mňa bicykel alebo aj auto.

Určite aj vy máte svoju obľúbenú sladkosť, prezradíte, ktorá to je?

Jednoznačne Študentská pečat' :)

My však vieme, že naša Gabika je tiež veľká fanúšička kávy :) a bylinkových čajov, priamo z našej záhrady - žihľavový, mäťový, ale aj z medovky, ...

Ďakujeme za príjemný rozhovor!

Zara Brečová, Miška Ivančíková, 7.A

Vlastná tvorba básní v 7.A

Minulosť, prítomnosť a budúcnosť

Rozmýšľal som nad tým včera,
aká bude zajtrajšia večera.
Či nad tým čas budem míňať,
alebo si sadnem
a už nebudem nad tým dumať.

Všetko je to zajtrajšok,
veď predsa nikdy nevieš, čo sa
môže stať.

Sadneš, spadneš alebo ti proste
dajú elektrický šok.

Teraz píšem túto báseň,
neviem čo d'alej,
A asi z nich spadnem na zem.

Chýba slovná zásoba,
hmmm... Vidieť, že je sobota.

Minulosť si treba ceniť,
lenže všetci ju chcú len zmeniť.

Prítomnosť sa práve deje,
takže sa s ňou treba zmieriť,
Lebo nezmeniš, keď vonku leje.

Budúcnosť je záhada,
môže to byť sranda, ale aj náhoda.

Nikto ti nepovie, čo sa stane,
zaklamú a budú pýtať dane,
záleží od teba a nie od medved'a.

Šimon Daňo

Čarovný les

Les je miesto,
kde sa stráca náš stres.
Tam, kde štebot odoženie starosti preč,
a každý sa pri ňom do detstva vráti späť.

Je to čarovné miesto,
všetko je tam ako rozprávkové kúzlo.
Je to miesto ako kreslené,
z knižky tajne vystrihnuté.

Mám ho rada,
ale bojím sa,
keď stretnem hada.
Rozmýšľam, či sa on nebojí viac
alebo či syčí na pozdrav.

Naši psi

Keď som bola malá,
psička Megi mi jedna teta dala.
Rástla so mnou a ja s ňou,
bola živá a nie snom.

Veľa radosti a starosti spolu prežívame,
stále sa však radi máme.

Potom prišiel Geri k nám
a už nebol veru sám.
Ako malé šteniatko sa rád hral,
neustále Megi hrýzol a naháňal.

Ona sa ho bála,
vždy za maminou stála.
Teraz najlepšimi kamarátmi sú,
radosť nám prinášajú.

Ja mám rada Megi aj Gerina,
sú ako naša rodina.
Spoločnosť robia nám,
nikomu ich nedám.

Miška Blahová

Jeleň beží popod stromy,
sova lieta, hľadá myši.
Zajace si spolu pobehujú,
naháňačku asi hrajú.

Rybky v potôčky poskakujú,
divadlo si nacvičujú.

Les je miesto,
ktoré by sme si mali viac vážiť,
pokiaľ si chceme jeho nádheru užiť.

Ževraj to bol ťažký oriešok, ale čo
myslíte? Podľa nás ho zvládli
výborne! :)

U nás doma v kuchyni

U nás doma v kuchyni
každý strávi hodiny,
Veľa tam je tepla, svetla,
ale najviac je tam jedla.

Či syrečky v chladničke,
či špagety v panvičke.
Možnože aj cukríky,
v tajnej skrýši sladkostí.

Po víkendoch koláčiky
napečené od maminky.
Z misky rôznych ovocí
kričia farby do očí.

Z hrnca buble chut' a vôňa,
z rôznych korenín a vína.
V rúre zase sedí chleba,
chrumkavý, veď taký treba.

V okne rastú bylinky,
zelené jak modlivky.
Zeleniny zelenej
máme doma habadej.

Ingrediencií z celého sveta
na varenie, to je treba,
no ale aj trpezlivosť, čas a sila,
bez toho by bola bieda.

U nás doma v kuchyni
každý nájde záľuby.
Či varenie pečenie,
možnože aj len jedenie :)

Martin Bihány

Agátka Kuřková

LEGO

Stavil by som sa, že každý človek čo toto číta, určite vie, čo je to lego a určite si z neho niekedy niečo postavil. ALE nebol by som si taký istý, či všetci poznajú jeho históriu. MYSLÍM SI, že história lega je celkom zaujímavá a toto je niečo z nej:

- začalo sa to v Dánsku v roku 1932, keď Ole Kirk Christiansen, ktorý vlastnil dánsku stolársku dielňu, ktorá najprv vyrábala iba nábytok (niekde sa píše, že vyrábali drevené rebríky a dosky na žehlenie, ale nie som si tým istý) začal vyrábať drevené hračky.

Neskôr sa nová výrobňa hračiek v 1934 premenovala na **Legó**, čo pochádza z dánskych slov „leg godt“ - v preklade to znamená „hraj sa dobre“. Neskôr, po 2. svetovej vojne, keď do Dánska prišla nová metóda výroby - „vstrekovanie plastu“, kúpil v roku 1947 Ole Kirk stroj na tvarovanie a vstrikovanie plastu pre ich výrobu hračiek. V tom istom roku Kirk a jeho syn dostali vzorky plastových tehli, ktoré inšpirovali výrobu „automaticky spájajúcich tehli (lego kociek)“. Neskôr, okolo roku 1955 boli automaticky spájacie kocky premenované na **LEGO kocky** a na každú bolo vymodelované logo **LEGO**.

Ako to celé pokračuje ďalej?

- 1957 - prebral firmu Godtfred Kirk Christiansen
- 1960 - zhorela stará dielňa a LEGO prestala vyrábať drevené hračky
- 1962 - výroba LEGO koliesok pre pohyblivé stavby
- 1966 - prvý LEGO LAND v Dánsku
- 1977 - nový druh väčšieho lega pre deti – **LEGO DUPLO**
- 1977 - ďalší nový druh **LEGO technik pre starších**
- 1979 - prvá LEGO mini figúrka (podľa oficiálnych vyhlásení je vonku už cez 5 miliárd druhov figúrok LEGO)
- 1996 - začne fungovať www.LEGO.com
- 1999 - vyšlo **LEGO STAR WARS**
- **2000 - LEGO kocka je vyhlásená hračkou storočia**

- 2011 vyšlo **nové LEGO NINJAGO**, ktoré sa hneď stalo extrémne obľúbeným
- 2012 vyšlo **LEGO FRIENDS**
- 2014 do kín v celom svete prišiel **LEGO FILM**
- 2022 deti sa s legom hrajú už 90 rokov

Ešte zopár rýchlych zaujímavostí:

- do dnešného dňa existuje už viac ako sto miliárd vyrobených LEGO kúskov
- počas vianočnej sezóny sa každú sekundu predá takmer 28 súprav tejto stavebnice
- väčšina kúskov je vyrobená z ABS plastu, čo znamená, že sa nikdy nerozložia
- približne 86% figúrok sú mužského pohlavia

Martin Bihány, 7.A

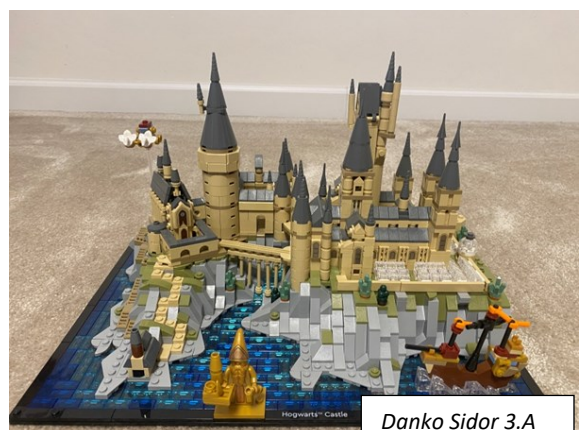
AJ u nás na škole máme lego staviteľov a toto sú niektoré z mnohých veľmi pekných stavieb:

Adamko Dolejš 4.A

Peto Zbiňovec 6.A

Danko Sidor 3.A

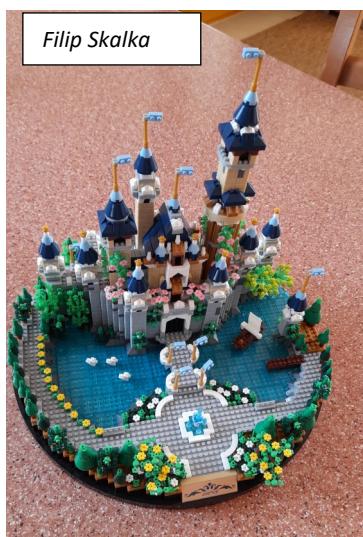
Skladačky LEGA žiakov

Adam Počarovský 8.A

Martin Bihány 7.A

Filip Skalka

Jedna mamina

Pán riaditeľ 1.A

Jakub Štefánek 1.A

Šimon Daňo 7.A

Adamko Karľubík 2.A

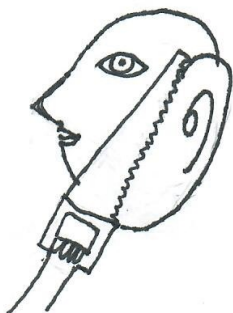
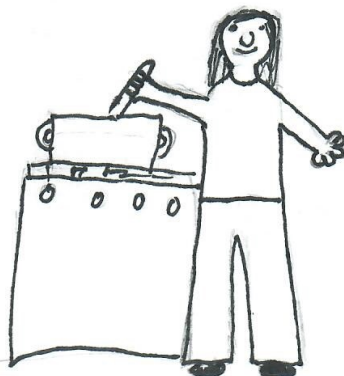
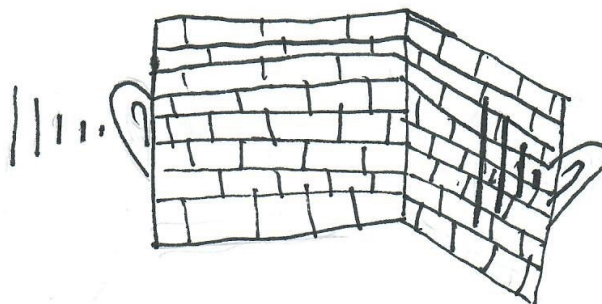
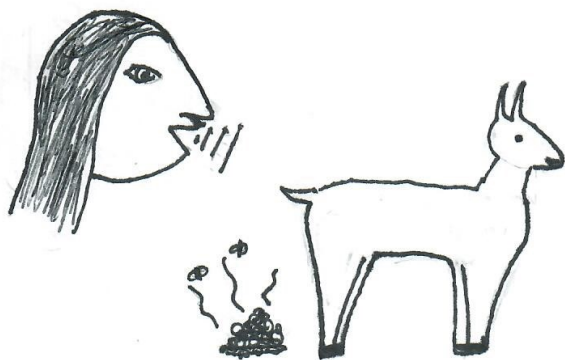
Porekadlá v obrázkoch

UŽ SI TO POČUL?

„Aj vrabce na streche o tom čvirikajú.“
Áno, reč je o porekadlách. Schválne, skús
priradiť obrázok k správne mu porekadlu!

Túto vtipnú stránku nám nakreslila

Miška Ivančíková zo 7.A

FREE Wi-Fi

Neviem, kde mi hlava stojí.

Pili mi tým uši.

Má reči ako koza bobkov.

Čo si kto navaril, to si aj zje.

Nemal'uj čerta na stenu.

Neradno jest' v mekáči, keď sa
ti tvoje telo nepáči.

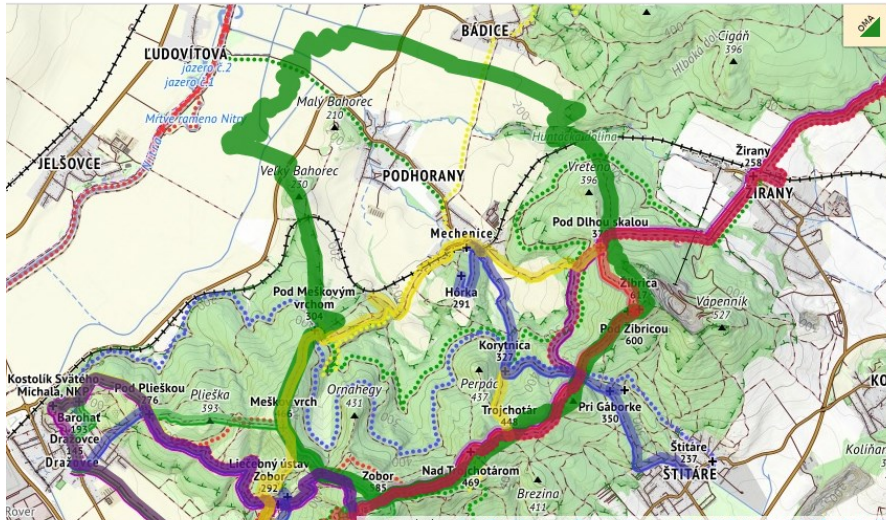
Čo ti uleteli včely?

Všade dobre, na wi-fi najlepšie.

Aj steny majú uši!

História obce Podhorany

Mnohí v rámci prechádzky chodievame zrelaxovať ku Kostolíku - vieme že ide o Kostol sv. Michala. Nižšie v texte sa bližšie dozvieme, kto je pochovaný pod náhrobným kameňom pri ruine Kostola sv Michala. V tomto čísle Školovíniak vás tiež oboznámime s históriou, ktorou prešla budova našej školy, kedysi kaštieľ, v ktorom bývali vplyvné rodiny.

Fuchsov kaštieľ

Počas 19. storočia bol kaštieľ vlastníctvom **Františka Bartakoviča, mladšieho brata arcibiskupa Vojtecha Bartakoviča**. František sa časom oženil a za manželku si zobral zemiarku Máriu Baťániovú z Preselian. Ich dcéra Albertína (Berta) sa v roku 1862 vydala za významného aristokrata Teodora Majténioho. Berta svojich rodičov doopatrovala, dala ich pochovať na cintorín ležiaci v blízkosti ruín zaniknutého farského Kostola sv. Michala v Sokolníkoch (dodnes sa nám zachoval ich náhrobný kameň). **František Bartakovič mal veľké zásluhy pri stavbe nového farského kostola.**

V októbri 1894 vdova Albertína Majténiová (rod. Bartakovičová) predala svoje panstvo za 94 000 korún.

Kupcom bol zeman Jozef Kováč so svojou manželkou Irenou (rod. Seibenová), **ktorý bol riaditeľom Ľudovej banky v Nitre.**

Jozef Kováč prepísal celé majténiovské panstvo na svoju dcéru Irenu, ktorá bola vydatá za zemana Štefana Crausa, podžupana Nitrianskej župy. **Rodina Crausových vystavala za pomoci bankára Jozefa Kováča honosný kaštieľ**, ktorý nám slúži dodnes. Pár rokov po smrti Ireny Crausovej sa v kaštieli odohrala rodinná tragédia. Bývalý majiteľ si siahol na život. Podľa lekár

skej správy trpel Jozef Kováč nevyliciteľnou chorobou, ktorá poznačila jeho psychiku. V tlači sa objavila správa, podľa ktorej bankár Kováč trpel rakovinou hrtna. Túto skutočnosť však pred ním jeho nitriansky lekár zatajil. Keď Kováč odišiel na ďalšie vyšetrenia do Viedne, okamžite ho objednali na operáciu. Predtým mu predpísali lieky. Nakoľko bol bankár pôvodne vyučený za lekárnik, o svojej nevyliciteľnej chorobe sa dozvedel z receptu. Zakúpil si revolver a okamžite odcestoval do Nitry. Dňa 6. 6. 1903 sa v tichosti vybral do Sokolníkov, kde vlastnil vyššie spomínaný kaštieľ. V kuchyni si tromi ranami z revolvera ukončil

život. V roku 1927 sa novými vlastníckmi kaštieľa stali tri osoby: manželia Ignác a Valéria Fuchsovi a ich neter Kitty (Katarína) Herzlová. **V súčasnosti sa budova kaštieľa využíva ako základná škola** - dňa 1.marca 1949 bola zriadená Stredná škola pre obvod Mechenice, Sokolníky a Bádice v budove kaštieľa veľkostatkára Fuchsa.

Zdroj: PhDr. Ivan Tóth – Etnografia obcí Podhorany a Bádice

Vysvetlenie pojmov:

Kaštieľ (z lat. castellum, t. j. pevnosť) bolo mestské a vidiecke spravidla jednopodlažné sídlo nižšej šľachty alebo bohatého zemana, ktoré vystriedalo stredoveký hrad. Kaštiele stoja väčšinou voľne na rovine, počnúc barokom obyčajne v parku. Ide o umelecky cennú stavbu.

Kúria (z lat. curia) bolo v Uhorsku skromnejšie vidiecke sídlo strednej a drobnej šľachty alebo mestské šľachtické sídlo. Kúria bývala prízemná alebo jednoposchodová murovaná obytná budova so skromnou architektonickou výzdobou, ktorá sa vyvinula zo stredovekého zemianskeho dvorca. Nemala obranný charakter.

Migrácia

Na hodinách **OBČIANSKEJ VÝCHOVY** v 7. ročníku učiteľ so žiakmi často preberá celkom citlivé témy, ktoré sa dotýkajú človeka ako takého a človeka, ktorý zapadá do ľudskej spoločnosti - témy osobnosti človeka, socializácia, rodina, spoločenské skupiny. Zaujímavou témou bola aj migrácia, ku ktorej sa vyjadrili aj naši žiaci. Tu si môžete prečítať ich názory a ich postoje k tejto téme:

Myslím si, že do role človeka, ktorý musí opustiť svoj domov by som sa nevedela veľmi dobre vžiť. Nikdy som to nezažila a som za to vďačná. Ale verím, že to musí byť pre tých ľudí fakt hrozné. Už teraz sa cítim zle, a to si to len predstavujem. Opustiť svoj domov, v ktorom bývaš a máš ho rád, musí byť veľmi náročné.

Môžem povedať, že by som to určite prežívala zle. Bolo by mi smutno za svojím domovom. Správala by som sa divne, stále by som premýšľala, prečo sa to stalo. Myslím, že to celkom dopadá aj na psychiku človeka. Je veľmi smutné počuť, že niekto musel opustiť svoj domov. A my si ani nevieme predstaviť, ako ich to ničí. Práve preto by sme mali takýmto ľuďom podať vždy pomocnú ruku.

Agátka

Opustiť domov je emotívna skúsenosť, ktorá so sebou prináša mnoho výziev a ťažkostí. Predstavme si, že sme nútení opustiť svoj domov. Na začiatku by sme pravdepodobne prežívali zmätok a neistotu, súvisiace so strachom z neznámeho prostredia.

Keby som bola ja nútená opustiť svoj domov, asi by som bola smutná zo straty, keďže by som sa musela rozlúčiť s rodinou, kamarátmi a známym prostredím. Ako by som sa správala? Bola by som opatrná voči iným ľuďom a situáciám, hľadala by som, kde môžem nájsť bezpečie a podporu. Postupne by som sa prispôsobila novým podmienkam a snažila by som sa rozvíjať silnejšie väzby s inými, ktorí si prešli podobnými situáciami.

Dôležité by bolo vybudovať si nový domov v srdci a mysli, pretože fyzický domov môže byť nahradený, ale emocionálna bezpečnosť a pripojenie by boli neodmysliteľnou súčasťou nového začiatku.

Miška

Ja osobne by som sa možno vedela vcítiť do osoby, ktorá bola prinútená vysťahovať sa, pretože som sa už trikrát sťahovala. Ale stále to bolo kvôli rodičom a povinnostiam a sťahovali sme sa dobrovoľne, a nie nútene. Viem, aké je to zvykať si na nové prostredie, nových ľudí a celkovo na nový život. Ale stále to nebolo také, že som bola nútená odísť a vedela som, že keby som sa vo svojom živote rozhodla, tak by som sa mohla na to miesto vrátiť a zase to miesto spoznávať, čo sa nedá povedať o ľuďoch, ktorí opustili svoju vlasť kvôli vojne. Určite je to ťažké zvládnuť takú situáciu aj psychicky, pretože napríklad pri vojne je na daného človeka veľa tlaku, ponáhľania sa a hlavne smútok. A to ešte nehovorím o tom, keď musíte časť svojich blízkych nechať vo svojej krajine a vy musíte odísť preč. Nevedela by som sa v takejto situácii do toho človeka na 100 % vcítiť, ale určite by som sa pokúsila vypočuť si jeho ťažkosti a aspoň nejakú mu pomôcť. Je to ťažké aj preto, lebo si musia tí utečenci zvyknúť na nové prostredie, častokrát aj v inej krajine s iným jazykom. Naozaj si myslím, že je to pre tých ľudí často psychicky ťažko zvládateľné. Hlavne aj preto, lebo do cudzej krajiny prichádzajú nelegálne. To neznamená však, že sú tí ľudia zlí. Ale občas sa stane, že sú agresívni, nerešpektujú naše zákony, a tak sa stávajú kriminálnikmi. Treba všetkých utečencov brať s rezervou, lebo ak prídu bez dokladov, my o nich nič nevieme - kto sú, čo sú a akú majú minulosť.

Rebecca

Opustiť domov môže byť veľmi ťažké a emocionálne náročné. Mohol by som cítiť strach, smútok a neistotu. Pravdepodobne by som hľadal oporu u blízkych ľudí a snažil sa prispôbiť novej situácii. Možno by som prežíval zmiešané emócie a hľadal spôsoby, ako si udržať vnútornú silu a nájsť si nový domov. V novom prostredí by som pravdepodobne čelil novým výzvam a bol nútený prispôbiť sa novým ľuďom a kultúre. Cítil by som sa odrezaný od známeho a potreboval by som nájsť nové spôsoby, ako nájsť novú identitu v novom prostredí. Snaha budovať nový život a udržiavať vzťahy so starými známymi by mohla byť súčasťou môjho procesu adaptácie. Rovnako by som si uvedomil silu vnútornej odolnosti a schopnosti prispôbiť sa zmene. S postupom času by som možno začal nachádzať nové príležitosti a objavovať pozitíva v novej situácii. Možno by som vytváral nové vzťahy a spoločenstvá, čím by som si postupne budoval svoj domov.

Nikolas

Štáty sveta

Najväčší ostrov na svete z väčšej časti pokrýva púšť. Obklopuje ho Indický a Tichý oceán a jeho najväčšie mestá ležia na jeho pobreží.

Štát na Pyrenejskom polostrove. Hraničí so Stredozemným morom. Známe pre túto krajinu býčie zápasy a to, že to je krajina s najdlhšou dĺžkou života.

Viac ako 80 percent tejto plochy je pokrytých ľadovou pokrývkou.

Kvíz pripravila Rebecca Paľová, 7. A

Tento štát na severe obmýva Juhočínske more a hraničí s Čínou, Laosom a Kambodžou.

Druhý najrozsiahljší štát sveta. Prvý národ tejto krajiny - Indiánsky kmeň Hurónov. Veľa ihličnatých lesov a množstvo jazier.

Hlavné mesto je Santiago. Je to najdlhší štát na svete s nespútanou prírodou, s jazerami, vulkánmi, parkmi, horami i ľadovcami.

Asi budeš potrebovať mapu alebo glóbus. Pozeráš sa na obrysy niektorých štátov sveta. Dokáž, že geografia je pre teba hračka a prirad' k jednotlivým siluetám názov štátu.

OTESTUJ SA

- Austrália
- Japonsko
- Taliancko
- Španielsko
- Čile
- Grónsko
- Kanada

Má typický tvar čižmy. Rozprestiera sa na Apeninskom polostrove. Poznávacie znamenie - pizza.

VTIPNÉ OKIENKO

Príde Miško do školy s veľkou hrčkou na hlave.
- Uštipla ťa osa?
- Nedostala šancu. Brat ju zabil kladivom.

Mama sa pýta Evy:
"Eva prečo má ten šalát takú čudnú chuť?"
"Neviem mami, ved' som ho aj mydlom umyla."

Viete prečo kostra nemôže skákať bungeejumping?
Lebo nemá na to žalúdok ani nervy!

Viete, prečo sa chce Microsoft presťahovať na Mesiac?
Lebo tam padá Windows šesťkrát pomalšie.

O vtipy v tomto čísle sa postaral
Šimon Daňo zo 7. A.

Frízsky koň

Frízsky kôň má svoj pôvod v lesnom koni, ktorého vyšľachtili na severe Holandska na území morom obklopeného Frízka. Dnešný frízsky kôň je vraník.

Má čiernu kožu a na nej čiernu srst. Čierna je u neho dnes jedinou uznanou farbou. Tento kôň ale môže mať malú bielu hviezdičku na čele. Hriva je mohutná, dlhá a hustá, rovnako tak aj chvostové vlásie tohto koňa.

Rozoznávame tri typy frízskych koní, líšiace sa stavbou tela:

barokový - ťažký typ - dnes zastaraný, slúžili ako vojenské a pracovné kone

stredný - typ býva univerzálny a môže sa využívať napríklad do záprahu

moderný - typ je ľahší s dlhými líniami, ten sa dnes využíva predovšetkým do drezúry.

Tento kôň má mohutne osvalené telo na kratších nohách. V kohútiku typicky dosahuje 155-165 cm. Na nohách nájdete čierne vlásie, ktoré je tak ako hriva a chvostové vlásie zvlnené.

Chvost a vlásie sa týmto koňom väčšinou nestrihajú a chvost môže dosahovať až po zem.

Hlavu nosí frízsky kôň vysoko. Nohy sú svalnaté, ale elegantné.

Povaha:

Tieto kone sú veľmi chytré, ale nie sú plemenom, ktoré sa všetko okamžite naučí. Je to všestranne zameraný kôň, ktorý sa snaží svojmu majiteľovi vyhovieť. Je tiež dobre ovládateľný a k ľuďom priateľský.

Toto plemeno koňa som spoznala takto: chcela som chodiť na kone, hľadala som na internete jazdecké kluby a našla som stránku v Šurianskach. Bolo tam napísane, že chovajú Frízske kone. Toto plemeno sa mi veľmi zapáčilo, a tak som sa trochu aj začítala a tieto kone som si obľúbila.

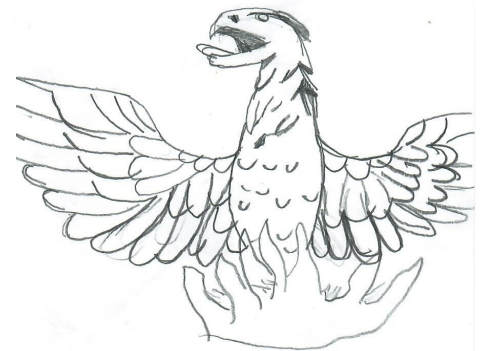
Simonka Dušánková, 4.A

Simonka Dušánková zo 4.A by chcela jazdiť na koni. Do oka jej padol kôň, ktorého nám predstavuje na týchto riadkoch.

Aj tentokrát Jakub Molnár z 5.A perokresba a Skicár

Spoznávate najznámejšie mytologické postavy z rôznych kultúr?

Kyklop, kentauro, sfinga, minotaurus, fénix, vlkodlak

Z pera našich ôsmakov

Chlapci skonštatovali, že aj oni sami ostali prekvapení, aké básnické kúsky sa im podarili :)

Prechádzka lesom

V našom krásnom lese,
vždy sa niečo deje.
Dobrý vzduch a pekné kvietky,
najviac ma potešia jahôdky.

Vtáčiky tam spievajú,
poslov jari vítajú.
Sojka hôrna poslom je,
poľovník vítať ju povinný je.
Vždy ma veľmi poteší,
keď nado mnou preletí.

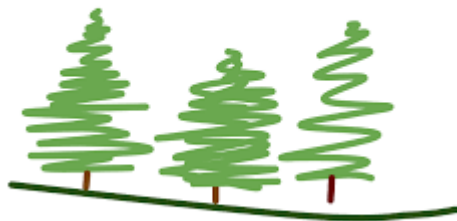
Diviaky či srnky malé,
pobehujú v lesnej tráve.
Sojka hlási každý pohyb,
„Dávaj pozor!“ vám tým vraví.

S najvernejším priateľom
chodím celým chotárom.
Xeron cíti do diaľky
všetky podhoranské diviaky.

Poľovník vždy ocení,
aj keď kilometre nachodí.
Keď zhod jelení zbadá v lístí,
vždy mu srdce pri tom piští.

Preto prírodu si musím vážiť,
aby som v nej mohol zažiť
pekné chvíle, zážitky,
dlhé roky navždycky.

Šimon Škula

Príbeh na trávniku

Vstávam z postele, srdce mi bije,
V duši mám plameň, ktorý nezhasne.
Na trávnik ma láka, tam patrí moje srdce,
tam sú moje sny a moje hrdé nádeje.

Vrcholí štadión, kde hra sa odohráva,
kde futbaloví hrdinovia sa predbiehajú.
S každým dotykom lopty, s každým gólom získaným,
vzniká nádherný tanec, ktorý nás všetkých očarí.

Na trávniku čas plynie iným tempom,
každý okamih je ako vzácny drahokam.
Sústred'ujem sa, zabúdam na všetky starosti,
v tejto hre nachádzam útechu, svoj pokoj a radosti.

Pod šírim nebom, kde lopty letia ako vtáci,
futbal nás učí, že spoločný cieľ nás spája v srdci.

V každom zápase, pri každom získanom bode.
Cítíme radosť, že súťažíme v tejto hre.

Vo futbale nachádzame radosť i smútok,
prežívame emócie, ktoré nás spájajú ako most.
Je to príbeh, ktorý sa píše na trávniku,
futbal je naša láska, náš sen, náš životný obraz.

Simon Šrank

Ranné stresy

Ráno som sa zobudil,
vôbec som sa neučil.
Tak si kráčam po ulici
a škriabem sa na palici,
ako vyhnem sa na písomke,
keď kvôli jednej pätorke,
už minulý mesiac som mal
hlavu v smútku
a rodičia to brali za pohnútku.
K zákazu čo i len pohnúť sa z domu,
a to na veľmi dlhú dobu.

I televízor zamkli na tri zámky,
vraj počítač mi zlisujú do obálky.
Každý deň je pre mňa nová výzva,
keď rodičia ma takto trýznia.
Mama sa za hlavu chytá,
vraj: „Trýznia mäkké i!“
Ihneď to oprav, ináč sa učiteľka zblázni.
Pri písaní tejto básne som kričal veľmi hlasne.
Teraz ju len prečítam
a tú päťku neschytám!

Šimon Budke

Láska

Láska je ako kvetina,
raz prekvitá a raz vysychá.
Láska je ako strom života,
rastie a množí sa.

O lásku sa musíš starať,
hnojiť a zalievať.
Nesmieš s ňou bojovať,
len ľúbiť a poznávať.

Raz býva krásna a raz krutá,
ale vždy sa prijíma.
Prijíma sa všetkým okolo,
nech robí radosť navôkol.

Láska je ako víchor,
či skôr meluzína?
Raz prefrčí a raz poláska...

Láska je múdra, láska je krehká,
je ako oheň, čo srdcom lomcuje,
Ale nikdy nám nič nepovie.

Láska je moja poživeň
a ja ďakujem, že ju mám.
Mám ju od všetkých zároveň
a posúvam ju v letný dial'.

Tam ďaleko k nebesám,
oblakom a hmle.
Nech jej má každý dostatok...
nech každý z nej načrie si
a rozdáva svojim kvetinám.

Adam Počarovský

PETRA VLHOVÁ - slovenská lyžiarka, slalom

Pri zmienke o lyžovaní sa nejednému Slovákovi ihneď vybaví jediné meno, a to Petra Vlhová. **Jedna z najlepších slovenských športovcov.** Pochádza z **Liptovského Mikuláša**. Svoju kariéru rozbehla práve **na svahoch v našich Nízkych Tatrách**. Pochváliť sa môže mnohými medailami za výborné športové úspechy. O Peti by sme mohli povedať, že je to veľmi milá, sympatická a inteligentná osoba. Potvrdí to aj množstvo fanúšikov, ktorí ju podporujú spoza obrazoviek či naživo na svahoch.

Ach, to bola smola :-)

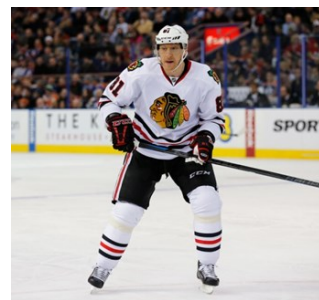
Zúčastnila sa aj tohtoročných Majstrovstiev sveta, ktoré sa tentokrát konali v Jasnej. Pre Petru a aj pre nás bol však hneď na začiatku súťaže nepríjemný šok, keď Petra padla a nepríjemne sa zranila a po prerušení pretekov ju museli previesť do nemocnice. Na svah sa už nevrátila. No napriek tomu jej stále držíme prsty, budeme ju naďalej povzbudzovať a želáme jej: „Peťa, už žiadne zranenia!“

Ešte zopár naj o Petre:

- už ako 16-ročná sa stala víťazkou slalomu žien na Zimných olympijských hrách mládeže v Innsbrucku.
- 2020 - prvá slovenská lyžiarka v Pekingu získala zlatú medailu za slalom.
- na majstrovstvách sveta v alpskom lyžovaní vyhrala spolu 6 medailí

MARIÁN HOSSA - ďalšie slovenské športové zvučné meno

- 12. január 1979, Stará Ľubovňa, bývalý slovenský hokejový reprezentant
- reprezentoval Slovensko na viacerých medzinárodných podujatiach, vrátane štyroch Zimných olympijských hier v Salt Lake City, Turíne, Vancouveri a v Soči.
- Je štvornásobným držiteľom ocenenia najlepšieho hokejista Slovenska.

Začiatky kariéry - s hokejom začínal **ako päťročný v Dukle Trenčín**. V Dukle hrával počas celej dorasteneckej a juniorskej kariéry. Najskôr začínal na poste centra, no potom ho vtedajší tréner Jaroslav Walter postavil na pravé krídlo. Juniori Dukly získali **v tomto období titul majstra Slovenska**.

V seniorskej extralige debutoval ako 17-ročný. V prvej sezóne 1996/97 strelil v základnej časti 30 gólov, zaznamenal 24 asistencií a 44 plusových bodov, čím významnou mierou prispel k zisku majstrovského titulu. Marián Hossa je považovaný za jedného z najlepších útočníkov NHL v histórii.

Zahranická kariéra - v roku 1997 bol draftovaný v úvodnom drafte NHL tímom Ottawa Senators v prvom kole ako 12. v celkovom poradí.

Ukončenie kariéry - 21. júna 2017 ohlásil prerušenie kariéry kvôli závažnej alergickej reakcii na športovú výstroj. Liečba, ktorú podstúpil, si vyžadovala pauzu, nakoľko mu spôsobovala vážne vedľajšie účinky.

Zaujímavosti:

- pán "oberač". Aj taký prívlastok by mohol nosiť. Bol známy obojsmernou hrou a jeho bekčiking patril k najlepším v hre
- figuruje na 10. mieste v NHL v počte odobratí puku - 748
- trestné strieľania neboli jeho šálkou kávy. V kariére NHL ich mal k dispozícii dokopy 10, na gól premenil tri z nich
- jedným z najlepších priateľov Hossu bol Pavol Demitra
- Hossa zarobil počas kariéry v NHL 94,87 milióna dolárov
- trojnásobný držiteľ Stanley Cupu

Hrával ešte za tieto kluby:

SVK Dukla Trenčín

WHL Portland Winterhawks

NHL

Ottawa Senators

Atlanta Thrashers

Pittsburgh Penguins

Detroit Red Wings

Chicago Blackhawks

Leo Miškolci, 7.A

Hovorí učiteľ na fyzike:

- Tak študenti, ako vidíte, nič nevidíte, ale prečo nič nevidíte, to hneď uvidíte.

Syn pračloveka donesie vysvedčenie. Otec ho číta a hovorí:

- To, že máš 3 z lovu je pochopiteľné, veď si ešte malý. Ale že si prepadol z dejepisu, ktorý má len dve strany, to je hanba!

Hmm...

MOJA NOČNÁ MORA

Hmm...

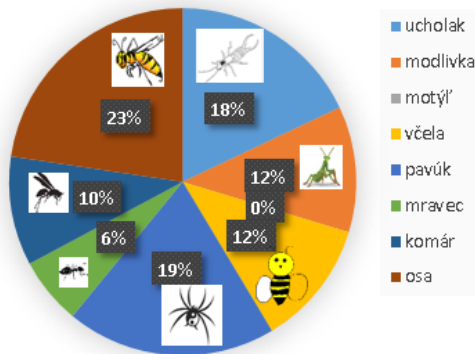
Simonka zo 4.A a Sára z 9.A sa tentokrát vybrali za odpoveďami na otázku, ktorého hmyzu sa naši spolužiaci najviac obávajú. Alebo, s ktorým vôbec nie sú kamaráti. Potom si to pekne porátali a aha, čo sa dozvedeli:

Ucholak? Včela? Osa? Modlivka? Pavúk? Mravec? Motýľ? Komár? Osa?

Hmyz	Počet žiakov
ucholak	23
modlivka	15
motýľ	0
včela	15
pavúk	25
mravec	8
komár	13
osa	29

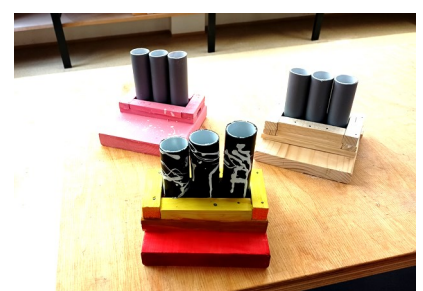
BOJÍM SA!

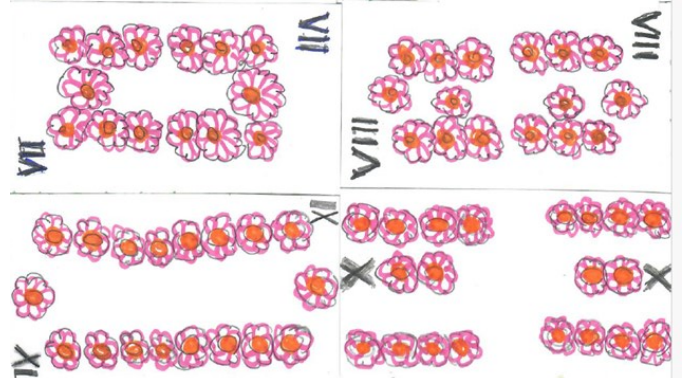
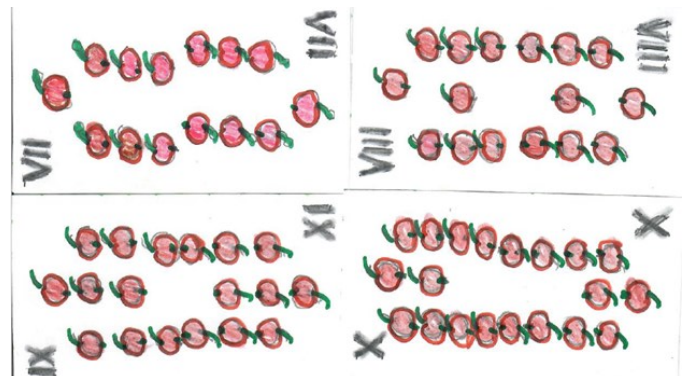
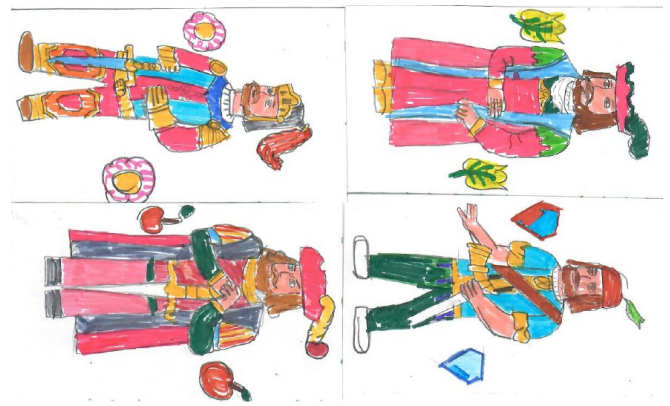
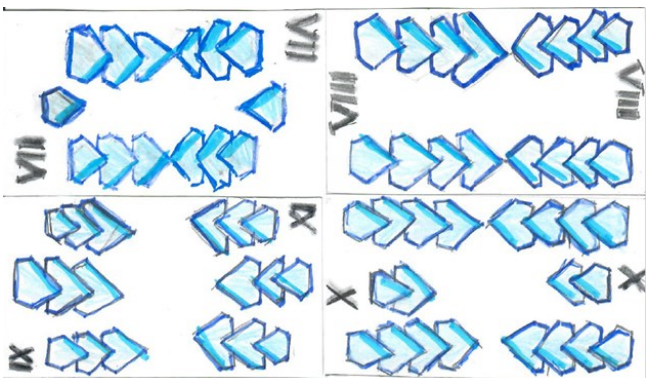
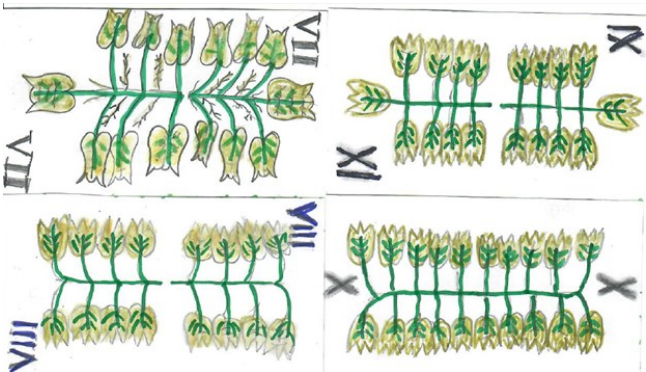
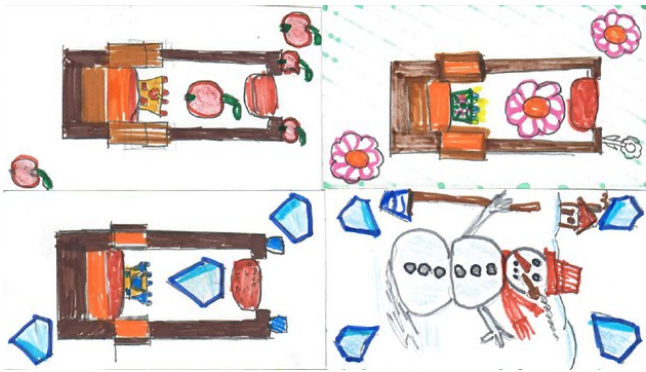
Čo hovoríte? Ste prekvapení? Zdieľate podobný názor? Simonka Dušánková 4.A, Sára Skalková 9.A

Technické dielne

Tešíme sa, že aj prostredníctvom Školoviniiek Vám môžeme predstaviť našu novú praktickú miestnosť pre výučbu techniky. Bol to už dlhodobý sen nášho p. riaditeľa, ktorý sa konečne naplnil. Prostredníctvom jej vybavenia žiaci trénujú svoje manuálne zručnosti, nadobúdajú nové skúsenosti a niektorí si možno vybrú i smer svojej budúcej profesie. Na hodinách techniky pod vedením p. uč. Mariána Bratha premieňajú surovú hmotu a materiál na umelecké či spotrebné predmety. Ďakujeme ešte raz pánovi riaditeľovi a všetkým ostatným, ktorí sa podieľali na tom, že sme našu školu mohli opäť obohatiť.

Vlastná séria kariet Jakubka Molnára z 5.A

POĎAKOVANIE!!! - keďže nám neostalo na strane Z dielne našich žiakov miesto menovite pochváliť tých, ktorí sú za to zodpovední :-), v tejto časti by sme to radi napravili. Na príslušnej stránke nájdete výtvarné a manuálne práce z 1. A a 2.A, výtvarné práce zo 7. A. Kvetináče, ktoré nám už teraz zdobia našu chodbu, maľovali žiačky Hanka, Rebecca, Sára z 9.A, Agátka, Zara, Miška I., Šimon zo 7.A. a naša vychovávateľka Gabika. Celé to bol

nápad našej tety Zuzky, ktorá sa tiež realizovala. Krásne háčkované výrobky vyrobili Miška I. zo 7.A, Ninka z 8.A a Sára z 9.A. Určite sa nám nezmesnilo v Školovinkách všetko zachytiť, máme veľmi šikovné a kreatívne deti. Obzvlášť ďakujeme tete Zuzke a p. vychovávateľke Gabike, ktoré ich k tomu vedú a často prídu so super nápadi.

Z dielne našich žiakov

